

Το όχημα του αγίου Πορφυρίου ανασηκώθηκε, βγήκε από τον δρόμο και χάθηκε!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ο άγιος Πορφύριος ο Κανσοκαλυβίτης (1906-1991).

Όταν φτάσαμε [στο Μοναστήρι του Αγίου Πορφυρίου στο Μήλεσι], ο κόσμος που περίμενε από έξω, μας πληροφόρησε για την αυθημερόν οριστική αναχώρηση του Αγίου προς το Άγιον Όρος.

Ένα λευκό επιβατηγό όχημα ήταν παρκαρισμένο εκεί κοντά και μερικές μοναχές μαζί με τρεις αγιορείτες μοναχούς συνόδευαν υποβασταζόμενο τον Άγιο. Εκείνος με κατεβασμένο το σκουφί έως τα κλειστά μάτια του και σκυφτός έδινε την ευλογία του στον κόσμο. Στεκόμουν παράμερα και περιμένα.

Όταν τον πλησίασα, για να πάρω την ευλογία του, σήκωσε το κεφάλι του, άνοιξε τα μάτια του και κοιταχτήκαμε κατάματα. Το διαπεραστικό του βλέμμα προκάλεσε ρίγος σε όλο μου το σώμα. Ήξερα ότι ήταν εντελώς τυφλός κι όμως, πριν από λίγο, κοιταχτήκαμε!

Μπήκαμε και εμείς γρήγορα στο ταξί και αρχίσαμε να ακολουθούμε το όχημα που μετέφερε τον Άγιο. Ήμουν σίγουρος ότι θα τους συνόδευα μέχρι την Λάρισα [τόπο διαμονής του], διότι είχαν έναν παλιό αυτοκίνητο, ενώ εγώ οδηγούσα ένα καινούργιο (μοντέλο Mercedes). Χάρηκα στη σκέψη ότι δεν υπήρχε περίπτωση να τους χάσω.

Καθώς τους ακολουθούσα, παρέλαβα και μία πελάτισσα, για να τη μεταφέρω λίγο πιο κάτω, κοντά στον Ωρωπό. Όταν ξαναπλησίασα το αυτοκίνητο του Αγίου, καθώς παίρναμε μία ανοιχτή αριστερή στροφή, είδαμε ένα απίστευτο θέαμα. Το

αυτοκίνητό τους ανασηκώθηκε, βγήκε από τον δρόμο και χάθηκε!

Σταματήσαμε και κοιτάξαμε από την κάτω πλευρά του δρόμου μην τυχόν είχαν εκτροχιαστεί εκεί, αλλά δεν διακρίναμε τίποτα. Ήταν ένα μεσημέρι του Ιουνίου και υπήρχε ορατότητα, αλλά, μην μπορώντας να τους βρούμε, άρχισε να μας διακατέχει ανησυχία και έντονη απορία.

Ξεκινήσαμε και σε μικρή απόσταση συναντήσαμε ένα συνεργείο της τροχαίας. Επειδή δεν κυκλοφορούσανε πολλά οχήματα στον δρόμο, λογικά θα το είχανε δει να περνάει. Σταματήσαμε και ρωτήσαμε τους αστυνομικούς αλλά η απάντησή τους ήταν αρνητική, γεγονός που μας έκανε να αναρρωτιόμαστε ακόμη πιο έντονα για την εξαφάνιση του αυτοκινήτου με τον Άγιο.

Λίγο πιο κάτω αποβίβασα την κοπέλα και συνεχίσαμε τον δρόμο μας για την Λάρισα. Κινηθήκαμε με μεγάλη ταχύτητα επάνω στην Εθνική Οδό μήπως και εντοπίσουμε το όχημα. Ήθελα να ξανανιώσω αυτή την εσωτερική χαρά που έφερνε η παρουσία του Αγίου, έστω και επάνω σε δύο διαφορετικά οχήματα που τρέχουν κοντά κοντά πάνω στην Εθνική Οδό. Να τον αποχαιρετούσα για τελευταία φορά. Προφανώς ο Άγιος δεν ήθελε να τους ακολουθούμε γι' αυτό και έκανε το αυτοκίνητο τους "αόρατο". Δεν τον ξανασυνάντησα ποτέ. "Πέταξε" για το Άγιον Όρος και από εκεί κατευθείαν στην Ουράνια Βασιλεία, κοντά στον Θεό. Την ευχή του να έχουμε.

Μαρτυρία του κ. Νικολάου Τσαπλέ, οδηγού ταξί, η οποία περιέχεται στο βιβλίο ο "Όσιος Πορφύριος, ο Προφήτης, μαρτυρίες". Έκδοση του Αγιοπαυλικού Ιερού Κελλίου Αγίων Θεοδώρων, Άγιον Όρος.

<http://bit.ly/2m2fpBt>